

Revista Grupului Școlar Industrial Tășnad

AZUR

Nr. 16
martie 2007

Nihil magnum sine ardore

Cuprins

- **Editorial**

prof. drd Ionuț POMIAN – *Europrofesorul și euroelevul*

- **Constelația lirei**

Anca-Alina CHIORAN – *Izolare, Despre noi*

Gabriela VECLINIȚ – *Trăind...*

- **Ani de liceu**

GERI și LIVIU – *Pe drumuri de munte II*

Laura POP – *Lingvistul Gheorghe Bulgăr (1920 – 2002)*

Crina TOMȘA - *15 Ianuarie - Ziua poeziei românești, Concursul de interpretare „Mihai Eminescu” Ediția a XIV-a - 2007*

Cristian ARDELEAN, Arnold FILEP, Gabriela VECLINIȚ, Teodora CAPRIȘ -
BREAK - DANCE IN OUR LIFE

- **Cartea – compromis între cititor și autor**

prof. Dorina MITRAȘCA - *Michel Tournier - Picătura de aur*

- **Caleidoscop**

Arnold BOBB, Bianca BIROU, Cristina BOBB, Larisa BORDEI, Ioana CHIORAN
- *Mărțișorul și Babele*

Mădălina TUNS și Crina TOMȘA – *Câteva soluții pentru „marile dileme” ale elevilor*

Crina TOMȘA și Bianca CHIȘ - *Gânduri în timp*

Crina TOMȘA - *Istoria, un timp infinit; Iuda Modern*

- **Azuriștii în dialog**

prof. Crina OROS - *Ce înseamnă Cabinetul Școlar de Asistență Psihopedagogică?, Cum învățăm? Autotest*

- **Cronica azuriștilor**

Cristian TODORAN – *Sesiunea de referate științifice Mircea Eliade, Balul bobocilor, Bursa Ideilor, 1 Decembrie – ZIUA NAȚIONALĂ, Aripă de lumină, ZIUA POEZIEI ROMÂNEȘTI, Gala Mihai Eminescu, ediția a XIV-a, Satu Mare, 24 Ianuarie (1859-2007), Lansare de carte*

- **Zâmbete... și zâmbete**

Laura POP - *Vă mai amintiți Trabantul?*
Manifest bărbătesc

• Editorial

Europrofesorul și euroelevul



A sosit și anul aderării noastre la U.E. sau E.U., cum vă place, când cu toții ne dorim „europeni”: mai flexibili, mai bine pregătiți, mai sociabili, liberi și altruști, cu un trai decent. Pe scurt, aspirăm să intrăm în ecuația *omului modern* sau *postmodern*, însă pământul făgăduinței, noul Canaan nu se oferă ușor, în niciun caz gratuit, celor care vor să trăiască în spațiul lui. Pentru a ajunge la statutul de *europrofesor*, respectiv de *euroelev*, avem nevoie de timp și multă muncă, întrucât *aderarea* și *integrarea* sunt două ipostaze diferite ale aceluiași proces, ipostaza inițială și cea finală. E ca și atunci când semeni grâu. Calitatea bobului, pământul, îngrășămintele, timpul, imprevizibilul („Cel de Sus”) sunt factorii ce determină evoluția și recolta. Similar, transformarea complexă și de durată a educației în școală impune schimbarea atitudinii în ceea ce privește informarea, în demersul didactic și în evaluare, în interiorul relațiilor interpersonale. *Europrofesorul* trebuie să îmbine competența profesională cu simpatia față de elevi, trebuie să se informeze continuu, să adopte metodele moderne de predare (lecții de tip A.E.L., utilizarea softurilor didactice) și, în special, să motiveze elevul că prin efort, ambiție și încredere de sine poate să își asigure viitorul pe care și-l dorește. Timpul profesorului autoritar și distant a expirat, încât astăzi trebuie (dar greu reușim!) să adoptăm democrația comportamentului prin limbaj, discuția de la egal la egal. Efectul nu va consta nici pe departe în diminuarea prestigiului profesorului, ci îl va amplifica, iar în mintea elevului

va impune o cotă mai ridicată de autoexigență. Sintetizând, **europrofesorul** se definește prin competențe profesionale și sociale, prin încredere și optimism.

Do ut des! (Îți dau ca să îmi dai!)... dictonul latin se referă aici la faptul că schimbarea trebuie să se bazeze pe reciprocitate, reclamând schimbare și în atitudinea elevului. **Euroelevul** întâlnește probleme mult mai diversificate și mai solicitante și, de aceea, gluma, zâmbetul, buna dispoziție sunt mai eficiente decât gravitatea și severitatea excesive. „Mitologiile” elevului modern / postmodern sunt: *mitul fotbalistului celebru, seducător și bogat, modelul omului descurcăreț, mitul politic și al prosperității rapide*. Astfel, elevii adoptă un comportament arogant, de *macho* sau de *starletă*, cu telefoane de ultimă generație, gablonțuri care îți acaparează privirea de la distanță, vorbind într-o romgleză cu reflexe hispanice. Aroganța, specifică vârstei, nu este o problemă atâta timp cât **euroelevul** știe să repecte opinia celorlați și conștientizează că, respectând, va fi el însuși respectat. În mintea sa, mitul profesorului (al domnului Trandafir) este înlocuit de mitul omului de știință care a deschis calea revoluției informaționale, aducând la putere internetul.

Să ai imagine este, așadar, sintagma care definește calitatea esențială a omului modern, pentru că imaginea vinde produsul, chiar dacă în spatele ei se ascunde superficialitate și ignoranță. Occidentul reprezintă pentru oameni o lume a libertății și a justiției într-un spațiu în care individul este apărat de legi și nu este reprimat dacă gândește altfel decât colegul ori superiorul său. Nouă, profesorilor, ne sună familiar formulări ale elevilor, precum: „Domn' profesor, eu cred că internetul este mult mai util decât cartea!”, „Justificați-mi nota pe care mi-ați dat-o...”

Ne regăsim în fața unei noi tranziții spre o lume mai bună, zic eurofilii, ori spre una mai proastă, zic eurofobii... În opinia mea, ne îndreptăm spre o lume în care „democrația (cu toate imperfecțiunile, complicitățile, injustițiile ei) respectă omul și valorile lui morale.”, cum remarcă undeva acad. Eugen Simion.

prof. drd Ionuț POMIAN

• Constelația lirei

Izolare



*S-a închis sufletul meu obosit
Până-n străfundul bălții de amar
Chinuit de gândul lui năucit
Ce nu-i păsa, nu avea habar.*

*Un pește-și zbate coada-n el
Lovindu-și azuriul regat
Anunțând căderea fără țel
A lumii pustii – un om mutilat.*

*Zăbrele și scânduri au crăpat
Se adulmecă-n odaie aerul,
Lipsit de oxigen - poluat
Peste mine lașul și fraierul.*

*Trec zile și nopți într-una
Lipsite de un soi de mișcări
Totu-i la fel de acum
Staticul Univers de uitări.*

*Strigarea mea înceată s-a auzit
De un om surd ce trece mereu,
Singur copil, suferit și răcit
Aștept dezolarea eului meu.*

Despre noi

*În albastrul imens al depărtării
Te simt subtil, conturul e abstract
Petale de vânt alunecă pe recele mării
Și se preling pe urma pocalului spart
Peste tine, peste mine, peste noi.
Suntem lucruri fără scrupule și suflu
Morți vii ce bântuie pământul,
Monștrii năluci ce nu-și găsesc cuvântul
Oameni lipsiți de idei și nevoi.
Vin și se grăbesc să nimicească
Dorind să populeze luntrea noastră
A celor care se iubesc și trăiesc
A celor care încă strălucesc...
De doruri în speranțe deșarte ne unim
Ca să-ncercăm poate, să răzvim
Oameni vii, apoi morți, noi doi,
Luptând cu al valurilor chin, să nu murim.*



TRĂIND...

*Aș vrea o rază de lumina
Să-mi lumineze calea,
Ca în el să nu mai fie o ruina,
Să stabilească ordinea și cugetul.*

*Să vină de undeva de sus,
Să o simt cu gândul,
Cu inima și cu sufletul distrus
Să-mi stabilească-n lume rândul.*

Nu va veni niciodată



*Această minune amenințătoare
Cu ochii strânși și lacrimi pe obraz,
Voi rămâne visătoare...*

*Am încercat să mă ridic
Să spun că mai există o șansă,
Dar nu mă ajută la nimic,
Și am căzut din nou în tranșă.*

*O tranșă din care nu m-am trezit
O iluzie, o farsă,
Aș vrea să nu-mi mai fi dorit
O a doua șansă.*

*Fiecare duce o luptă,
Unii mai grea, alții mai ușoară
În final, cel care luptă,
Duce o viață mai ușoară.*

Gabriela VECLINIȚ
clasa a X-a A

- **Ani de liceu**

PE DRUMURI DE MUNTE II



Schiatul este unul dintre sporturile de iarnă care până în iarna anului 2006 nu era cunoscut de majoritatea elevilor din școala noastră. Iată că, în decursul a doi ani, am reușit să ne familiarizăm cu temeni precum: clăpări, plug, pârtie, cristiane, snowboard și să nu uităm senzațiile create de aceste sporturi. În prima zi a vacanței intersemestriale, sâmbătă, 3 februarie 2007, ne aflăm din nou pe aceeași pârtie de la Cavnic, însetați de adrenalină și viteză.



Pentru începători a fost o zi cu multe căzături, dar și realizări pe măsură. Unii au reușit să deprindă tainele schiatului destul de repede, chiar de anul trecut, alții s-au lăsat copleșiți de frică sau de durerile căzăturilor inerente. Însă, vorba ceea: *Dacă vrei să obții ceva, trebuie să lupți din greu!*

A fost o plăcere să vedem cum profesorii noștri cad pe pârtie răspândind zăpadă în jur. ...în sfârșit s-au aflat și ei în situații critice în fața noastră, nu doar noi, elevii, în fața lor.



După ce această zi desprinsă parcă dintr-un vis de iarnă s-a încheiat, unii deja își planuiau să se reîntoarcă pe meleagurile maramureșene pentru a reface și pentru a prelungi visul! Curând ne-am planificat o altă ieșire pe pârtie, dar de data aceasta pe o pârtie mai provocatoare. Astfel, la o săptămână, am pornit spre pârtia Șuilor care se intersectează cu o alta, mai renumită renumită: Mogoșa. Eram cinci tineri dornici de aventura schiatului și a snowboardului, și anume: organizatorul, șofer, prieten și profesor în același timp **Mihai Costea**, respectiv colegii noștri aiuriști și azuriști **Cristian Sabău**, **Radu Butcovan**, **Gergo Filep**, zis **Geri**, și **Liviu Boldan**, ultimii doi fiind și semnatarii acestui articol.



Auzisem despre această pârtie ca fiind o pârtie pentru avansați, pentru competitori, mult mai dificilă decât cea cu care eram obișnuiți la Cavnic. Pe parcursul drumului am fost descurajați pentru că ne apropiam tot mai mult de Baia Mare, iar noi nu văzusem încă nicio urmă de fulgi de zăpadă. Intrând în Baia Sprie ne liniștisem văzând din ce în ce mai multă zăpadă și alți schiori îndreptându-se spre aceeași țintă. Fețele noastre au început să radieze de bucurie. Ajunși acolo, ne-am închiriat fiecare câte un snowboard, pe care nu l-am putut folosi pe deplin din cauza zăpezii înghețate cu care noi nu eram obișnuiți și care s-a dovedit a fi pentru unele părți ale corpurilor noastre devastatoare.

Am fost însă încântați de telescaunul cu care ne puteam deplasa cu ușurinta până în vârful pârtiei fără niciun efort, în comparație cu teleschiul de la Cavnic care era un impediment pentru cei cu snowboarduri chiar și pentru amatorii de schi. Drumul până sus, cu telescaunul, a fost impresionant, mai ales în prima zi când a fost senin și am putut observa peisajele care ni se arătau magnifice. Se zăreau și vârfurile munților Igriș, respectiv o parte din creasta munților Gutâi. De pe telescaun, pârtia se dezvăluia abruptă, natura și forțele ei stihiale vrând parcă să ne incite, să ne provoace curajul. Odată ajunși în vârful pârtiei, ne-am avântat cu viteză și am constatat curând, după câteva căzături, că într-adevăr este un traseu dificil. Am rezistat însă ca niște veritabili temerari două zile.

După ce ne-am obișnuit cu cele două pârtii (Șuior 1, Șuior 2), am hotărât ca în următoarea zi să explorăm pârtia pentru avansați. Ziua s-a încheiat cu bine, iar seara am pornit spre Baia Mare unde era să ne petrecem noaptea. După ce ne-am cunoscut gazdele am ieșit la o mică plimbare prin oraș, făcând cumpărături pentru următoarea zi de schi. Orașul ne-a lăsat o impresie plăcută, fiind foarte frumos, curat și modern.

Dis-de-dimineata ne-am trezit cu forțe noi, gata să luăm în stăpânire munții, să o luăm de la capăt, însă, spre dezamăgirea noastră, a trebuit să mai așteptăm, deoarece telescaunul nu intra în funcțiune decât după ora zece și nici zăpada nu era încă potrivită la acea oră. De data aceasta, având mai puține emoții, am dat mai multă importanță peisajelor minunate întâlnite de-a lungul drumului. Au urmat aceleași etape ca în ziua precedentă: închirierea plăcilor, cumpărarea билетelor pentru telescaun etc. După o încălzire făcută pe pârtiile inferioare, am pornit spre vârful muntelui Mogoșa, unde urma să ne testăm cunoștințele acumulate. Urcând, ceața era tot mai densă și, totuși, pentru

câteva momente am reușit să zărim peisajul minunat ce înconjura muntele. Fără cea mai mică ezitare, ne-am luat inima-n dinți și am luat-o la vale, pârtia părând distractivă și complicată în același timp. Ziua trecuse repede, cu multe sărituri și lovituri, viraje și opriri bruste, așa că ne-am despărțit cu greu de snowboarduri și de atmosfera de acolo. După ora opririi telescaunului, am știut că urmează să ne întoarcem acasă, deoarece pârtia era greu de urcat la pas. Ne-am întors la mașină, uzi și înfomețați. După ce am rezolvat și aceste probleme, am pornit spre casă.



Drumul a fost plăcut, deoarece am stat cu toții și am meditat la cele două zile minunate. Am intrat într-o stare de euforie și de mulțumire, deranjați doar de gândul că în următoarea zi începea al doilea semestru școlar.

Gery și Liviu
clasa a XI-a A

Lingvistul *Gheorghe Bulgăr* **(1920 – 2002)**



Gheorghe Bulgăr s-a născut la 13 aprilie 1920, în comuna Sanislău din județul Satu Mare și a decedat la 13 iunie 2002. Și-a făcut studiile liceale la Oradea (1932-1940), iar cele universitare la București, fiind absolvent al *Facultății de Litere* (specializarea filologie clasică) și al *Facultății de Drept* (1940-1944). După un stagiu la *Școala de ofițeri de rezervă* (detașamentul Păuliș), a obținut licența cu calificativul *magna cum laude*. A fost profesor de gimnaziu și liceu la Baia Mare, apoi asistent la catedra de limbi clasice a *Facultății de Filologie* din București, cercetător științific la *Institutul de Lingvistică*, conferențiar la *Institutul pedagogic*, șef de catedră, decan, profesor universitar la catedra **Mihai Eminescu** a *Facultății de Limba și Literatura Română*, apoi

la catedra de limba română, lector de limbă română la Paris, profesor asociat la *Universitatea din Lyon* și, în cele din urmă, colaborator la realizarea **Dicționarului limbii poetice a lui Eminescu**. Dintre operele sale amintim: **Eminescu despre problemele limbii literare**, **De la cuvânt la metaforă în variantele liricii eminesciene**, **Cultură și limbaj**, **Mircea Eliade în actualitate**, **Întâlnirea cu Arghezi**, **Carnet I** (2000), **Carnet II** (2001) etc.

În memoria și sub semnul lui Gheorghe Bulgăre, Inspectoratul Școlar din Satu Mare a organizat un concurs interjudețean de Literatură română în perioada 8-9 decembrie 2006. Participanții au fost elevi, cadre didactice și inspectori de specialitate din județele Bihor, Bistrița-Năsăud, Cluj-Napoca, Maramureș, Sălaj și Satu Mare. Primirea participanților, cazarea lor la *Grupul Școlar pentru Industrializarea Lemnului*, deschiderea festivă (care a avut loc la *Colegiul Național „Doamna Stanca”*), precum și vizitarea orașului au avut loc vineri, 8 decembrie. Elevele din Tășnad participante la acest concurs în urma unei preselecții riguroase au fost **Ioana Sântăuan** din clasa a XI-a C și subsemnata, **Laura Pop** din clasa a XI-a A. Am ajuns sâmbătă dimineața, însoțite de domnul profesor **Ionuț Pomian**. Nefiind cazați în Satu Mare, pe motivul că suntem din județ, nu am putut participa la festivitatea de deschidere. Probabil că celor din Satu Mare li s-a făcut teamă de concurență și de aceea nu au avut loc și pentru noi. Oricum, nu mai contează...

Sâmbătă, 9 decembrie 2006, a avut loc desfășurarea concursului la *Colegiul Național „Doamna Stanca”*, între orele 9,30 - 11,30, apoi evaluarea lucrărilor, masa de prânz la *Grupul Școlar pentru Industrializarea Lemnului* (de la care noi am lipsit pentru că nu am fost cazate) și festivitatea de premiere la același *Colegiu Național „Doamna Stanca”*. Cum ne-am petrecut noi, azuristele tășnădene, cele 4 - 5 ore singure în Satu Mare, nu mai menționăm, pentru a nu vă plictisi. Oricum, portarul „a avut grijă” de noi, în sensul că în timp de o jumătate de oră ne-a povestit întreaga lui viață.

Festivitatea de premiere a fost drăguță, mai ales că eu am obținut **mențiunea II (locul 5)**, Ioana - o diplomă de participare, iar domnul profesor a primit o diplomă de excelență, doar e cel mai bun! Premiul cel mare în valoare de 1, 5 milioane + vreo 6 cărți + o cupă a fost obținut cu nota 9, 90 de un băiat de la *Colegiul Național „Mihai Eminescu”* din Oradea. Ce credeți, că e vorba de Satu Mare? **NU!** De data asta nu au fost așa de buni. Vă miră? Pe mine nu! Probabil că și-au cam lins rănile adânci (foarte

adânci) după această experiență. Foarte bine! Eu chiar am fost fericită când au anunțat câștigătorul.

După festivitate, ne-am întors acasă obosiți, foarte obosiți, extrem de obosiți mai ales având în vedere mijlocul nostru de transport (alături de profesorul nostru): IA-MĂ, NENE! Nu râdeți! Nu e vina nimănui că ne-am dus cu „rechinii”... Vai de noi! Cred că, dacă ne-ați fi văzut, ne-ați fi plâns de milă... Important e că am ajuns cu bine acasă și cu un premiu pentru grupul nostru și școlar, și industrial.... Dar un lucru e cert: **NU vom mai călători repede cu stopu’ :)**



Laura POP
clasa a XI-a A

***15 Ianuarie - Ziua poeziei
românești
- 157 de ani de la nașterea
poetului național –***



S-a așternut prima ninsoare atât de mult așteptată, s-a făcut și iarnă, iar marele Eminescu a coborât din nou printre noi. Vreme de poveste, legendară, atemporală, dulce-amară... Cu această ocazie, serbăm Ziua Poezie Românești.

După prelungi pregătiri, duminică, 14 ianuarie 2007, ne-am reunit, în sala Caritas din Tășnad, elevi și profesori, membri ai Clubului Elevilor din localitate și mulți, mulți tășnădeni, într-un spectacol omagial intitulat ***O oră cu Eminescu***. Ineditul spectacol a

fost organizat la inițiativa domnului profesor Ionuț POMIAN și a doamnei Daniela MOLDOVAN, director al Clubului Elevilor din Tășnad, cu ocazia împlinirii a 157 de ani de la nașterea ***Luceafărului poeziei românești: Mihai Eminescu (1850-2007)***.

Programul a cuprins mai multe momente de poezie și cântece. Printre acestea, două colaje literar-artistice au s-au dovedit de mare succes: un colaj de cântece realizate pe versuri eminesciene celebre, precum *O, rămâi...*, *Somnoroase păsărele*, *Atât de fragedă...*, *De ce nu-mi vii?*, *Cu mane zilele-ți adaogi...*, *Lacul*, *Glossă*. Grupul vocal a fost alcătuit din profesori și elevi, ceea ce a dat savoare și prospețime. Este vorba de doamnele Alice BOLDUȚ, Daniela MOLDOVAN, Dana BLAGÉ, dl prof. Mihai COSTEA, Ionuț ROTAR, elevele Ana ACIU, Lorena FOLDEȘ, Gabriela SABĂU și Bianca BIROU.

Cel de-al doilea colaj a fost cel de poezii, intitulat sugestiv *A fost odată...* Sub acest titlu, liceenii azuriști: Mădălina TUNS (a XI-a A), Vasilica TODORAN (a X-a A), Vlad TALPOȘ (a XI-a A), Larisa BORDEI (a X-a C), Bianca BIROU (a X-a C), Ioana CHIORAN (a X-a C), Ciprian PERNEȘ (a XI-a A), Crina TOMȘA (a X-a C), Anca ILIEȘ (a XI-a A), Andrei FARCAȘ (a XI-a A), Adina BALOȘ (a XI-a A) și Cristina BOBB (a X-a C) au readus la viață fiorul și candoarea liricii erotice eminesciene, emoționând prin prestația lor. Clipe de poveste, desprinse parcă din vis, s-au așternut printre noi, făcându-ne să ne delectăm, să trăim sau să re trăim magnificul sentiment al iubirii.

Alături de cele două colaje s-au bucurat de aprecierea publicului și recitatorii individuali, atât cei din categoria juniorilor de la școala generală: Călina HOBLE, cu poezia *Rugăciunea unei mame*, Alexandra MOISE și Cătălina FARCAȘ cu *O, mamă...*, cât și cei din categoria liceenilor: Gabriel WÈBER (a XII-a B) cu poezia *Și dacă...*; Ioana SĂNTĂUAN (a XI-a C) cu *Dormi!*; Gabriela SABĂU (a X-a A) cu *De pe ochi ridici...*; Bianca CHIȘ (a X-a A) cu poezia *Kamadeva*; Camelia BODONEA (a X-a A) cu *Lasă-ți lumea...*; Otilia LAZĂR (a IX-a C); Cătălina HODAS (a IX-a C); Oana BORZAȘ (a IX-a C) și Claudia BUTCOVAN (a IX-a C) cu poezia *Vreo zgâtie de fată*.

Alt moment emoționant a fost cuvântul din deschiderea spectacolului, *In memoriam Mihai Eminescu*, un adevărat deliciu spiritual, rostit de dl prof. Ionuț POMIAN. Îi amintesc aici și pe ce doi prezentatori: Mădălina TUNS și Vasilica TODORAN și nu în

ultimul rând concertul de muzică folk susținut de Octavian BUD, reprezentând „cireșa de pe tort” a unei serii de neuitat.

În compania acestor „artiști locali”, am re trăit cu emoție și pasiune, fiorul poeziei eminesciene, încercând să-i facem simțită prezența celui ce a dobândit eternitatea prin poezie, refuzând să fie dat uitării, dăinuind peste veacuri, de-a pururi lângă noi și prin noi...

O oră cu și despre Eminescu și câte ore de amintiri apoi....



***Concursul de interpretare „Mihai Eminescu”
Ediția a XIV-a 2007***



Pentru azuriștii tășnădeni, spectacolul **O oră cu Eminescu** a fost doar preludiul pentru ceea ce avea să urmeze peste o săptămână, și anume: ***Concursul de poezie Mihai Eminescu***, ajuns la cea de-a XIV-a ediție, care s-a desfășurat sâmbătă 20 ianuarie 2007, la Colegiul Național „Mihai Eminescu” din Satu Mare.

În urma unei preselecții, s-au calificat la Gala sătmăreană mai mulți elevi: Ioana SĂNTĂUAN cu poezia *Dormi!*, Camelia BODONEA cu *Lasă-ți lumea...* și Claudia BUTCOVAN cu poezia *Vreo zgâtie de fată*, la secțiunea de recitări individuale, respectiv colajul *A fost odată...*, la secțiunea grup. Scenariștii și regizorii noștri au fost dl prof. Ionuț POMIAN și dna prof. Dorina MITRAȘCA.

Concursul s-a dovedit a fi o provocare pentru fiecare dintre noi. Emoțiile se amplificau cu fiecare zi, cu fiecare repetiție, cu fiecare sfat... La fața locului, ele au atins cote maxime, dominând atmosfera, atât printre participanți, cât și printre profesori. Emoțiile și eforturile noastre au fost însă răsplătite de juriu extrem de exigent, compus din actori și alți intelectuali, personalități de seama ale județului nostru: dl Felician POP (președintele juriului), poetul George VULTURESCU, actorii Livia UNGUREANU, Kereskenyi HAJNAL, Gelu BADEA, Sorin OROS, Ioana BOCA, dl inspector prof. Paul ORHA și Codruța NOCACI, câștigătoarea ediție de anul trecut.

Rezultatele au fost pe măsura emoțiilor noastre, deoarece ne-am îmbogățit palmaresul din anii precedenți cu încă trei premii: **PREMIUL SPECIAL**, acordat Cameliei BODONEA din partea *Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale*; **PREMIUL II**, acordat Ioanei SĂNTĂUAN la secția recitări individuale, din partea *Teatrului de Nord* și, nu în ultimul rând, **PREMIUL II** la secția grup, acordat colajului *A fost odată...*, din partea *Inspectoratului Școlar Județean*.

Astfel, în 2007, „Liceul din Tășnad a plecat acasă cu trei premii”, cum scria un ziar sătmărean, unde se specifică și faptul că la „Grupul Școlar din Tășnad se observă o creștere calitativă pe an ce trece”. Este adevărat, însă trebuie să spun că toate aceste rezultate presupun o muncă asiduă și seriozitate, devotament, pasiune și ambiție pe care profesorii noștri le sădesc în noi, cu perseverență, oră de oră, zi de zi, ani la rând. Grație lor, această exuberanță și fructuoasă „reverie eminesciană” a fost posibilă. Le mulțumim! Atâtea premii constituie și un imbold necesar la început de an, având în vedere că în curând se apropie olimpiada de limba și literatura română care stă, de asemenea, sub numelui lui Mihai Eminescu.



Crina TOMȘA
clasa a X-a C

BREAK - DANCE IN OUR LIFE



Break-dance

Acest stil de dans începe să devină din ce în ce mai cunoscut. Se practică de la vârste destul de fragede din plăcere. Este un dans antrenant care necesită pregătiri îndelungate, răbdare, ambiție și multă încredere în sine. Fiecare dansator are stilul său de a se mișca. Acest stil de dans conține numeroase mișcări care au un grad de dificultate diferit. Există mișcări simple precum Style, Six Steps, Up Rock, El Bone, Halo Back, Freeze mișcări mai dificile Swipes, 1990's, Two-Thousen, Windmill și mișcări grele cum ar fi Air Track, Babymill, Halos, Flare, Head Spin, care se axează nu numai pe forță ci și pe tactică, și combinația acestora.

Trupa tășnădeană



Ne-am unit acum doi ani pentru a înlocui vechea trupă de break-dance din oraș. De atunci am participat la numeroase spectacole printre care enumerăm Balul Bobocilor, Zilele liceului, Întâlnirea națională a tinerilor (organizată anul trecut la Beiuș), Zilele orașului Tășnad, B-Boy Party din Satu Mare, unde am avut ocazia să cunoaștem alte trupe din diferite orașe (Carei, Baia Mare, Satu Mare, Oradea). Între timp am legat o prietenie strânsă cu trupa Break Generation din Satu mare cu care acum doua săptămâni ne-am unit.

Noua trupă este alcătuită din 17 membri din care 11 sunt băieți, adică T.J. Wolf (Cristi Ardelean), Ozzy (Arnold Filep), Blue (Arnold Sixai), Psycho (Petr), Junior X (Marius Marinceaș), Gicu, Fix Man (Ionuț), Szilly (Szaby), Ninu, DoubleV.C. (Szilly), Jimmby (Darian Racolța) și 6 sunt fete Honey (Gabriela Vecliniț), Dya (Teodora Capriș), Alexandra Georgescu, Andra Marinceaș, Heny și Marta.

Repetițiile noastre se desfășoară aproximativ de patru ori pe săptămână de la 18:00 până la 21:30, la Sala Cinematografului din Tășnad sau la Casa de Cultură.

Până acum am încercat să oferim publicului nostru ceea ce își dorește prin realizarea coreografiilor și a dansurilor diferite de la spectacol la spectacol. Vom încerca să ținem pasul cu cerințele publicului și de acum înainte mai ales acum când avem mai multe posibilități de a demonstra ce putem face prin această unire între Flip Side și Break Generation. De asemenea, ne-am propus să organizăm un spectacol numit **THE NIGHT OF HIP-HOP STYLE**, la care să invităm toate trupele pe care le-am cunoscut până acum. Credem că acest spectacol va fi o reușită atât din punctul nostru de vedere cât și al spectatorilor. Sperăm să fim și de acum înainte invitați la spectacolele locale.

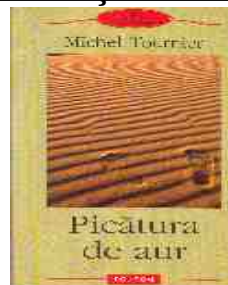
Cu ajutorul managerului nostru Alex, am reușit să creăm o pagină de web unde cei interesați pot să găsească poze, videoclipuri, informații despre trupă și cine dorește poate să lase comentarii cu privire la ce a văzut și chiar mesaje pentru noi:
www.breakgeneration.piczo.com



Cristian ARDELEAN, clasa a X-a C
Arnold FILEP, clasa a X-a C
Gabriela VECLINIȚ, clasa a X-a A
Teodora CAPRIȘ, clasa a X-a C



- **Cartea – compromis între cititor și autor**
Michel Tournier - Picătura de aur



Break Generation

Unul dintre cei mai fascinați scriitori al secolului 20, Michel Tournier s-a născut la Paris, în 1924. Urmează cursurile de filozofie la Sorbona și la Universitatea din Tübingen. De mai bine de patruzeci de ani trăiește în casa parohială a unui sat minuscul situat la patruzeci de kilometri de Paris. Debutul său în literatură cu romanul *Vineri sau Limburile Pacificului* (1967) este încununat cu Marele Premiu pentru roman al Academiei Franceze. În 1970 publică *Regele Arinilor* laureat cu Premiul Goncourt. Romanele: *Meteorii*, *Gilles et Jeanne* (apărut în limba română cu titlul *Fecioara și căpcăunul*), *Gaspar, Melchior și Baltazar*, *Picătura de aur* etc. apar unul după altul la intervale scurte de timp și frapează prin stilul clar, concis, prin fraza strălucitoare și plină de farmec a unui spirit sensibil și pătrunzător.

Idriss, tânărul păstor berber, protagonistul romanului *Picătura de aur*, devine victima căutării propriiei sale identități. Prins între cele două culturi: a lumii arabe, plină de conținuturi și simboluri ritualico-magice, dar lipsită de imagini și cea a Europei Occidentale devenită atât de superficială prin dezvoltarea „societății de consum”, Idriss trăiește drama tuturor rătăcitorilor, aceea de redescoperire a rădăcinilor ancestrale. Acest Candido al zilelor noastre își părăsește satul natal dintr-o oază sahariană, mânat de dorința de a găsi fotografia pe care i-a făcut-o o femeie blondă venită dintr-o lume străină și fascinantă. Idriss, copilul „vândut negrilor”, „copilul liber”, își urmează destinul: părăsește oaza, traversează Mediterana și ajunge în „Orașul – imaginilor” – Parisul. La plecare îl însoțește talismanul său saharian, „picătura de aur” (**bullā aurea**) simbolul străvechi al copiilor născuții liberi. Curând, însă, în lumea plină de ispite a „femeii blonde”, eroul nostru va pierde talismanul și, odată cu el, și nevinovăția copilăriei. Constată că civilizația occidentală este o lume iluzorie, golită de conținut. O lume în care Sahara se poate recrea în atelierul unui fotograf, o oază se poate zugrăvi pe un afiș, iar o copilărie frustrată se poate recupera colecționând manechine de băieți...

Aceasta este perspectiva care ne deschide în fața tânărului erou pornit în călătoria sa inițiată dinspre adolescență spre maturitate. Efemerul și perniciozitatea acestei realități îl determină pe micul nostru aventurier ca, într-o ultimă confruntare cu uneltele lumii civilizate, să redobândească ceea ce i se cuvine: *Picătura de aur* – și odată cu ea puritatea și libertatea pierdute din cauza unei... fotografii.



prof. Dorina MITRAȘCA

- Caleidoscop

Mărțișorul și Babele



Chiar dacă ni se va părea neobișnuit, **mărțișorul**, denumit popular și **mărțișuș** sau **marț**, **gingașul vestitor al primăverii**, **micuțul mesager al prieteniei sau dragostei**, oferit reprezentantelor sexului frumos, este, de fapt, o reminiscență a cultului Soarelui, care, sub forma a numeroase superstiții, datini, credințe și tradiții populare s-a păstrat la noi până în jurul sec. 20. Fetele și femeile tinere purtau mărțișoare pentru a sărbători venirea primăverii. În același timp, ele erau un adevărat „talisman solar”, cu rol în îndeplinirea unui rit arhaic de înfrumusețare, născut din credința că cine purta mărțișor nu va avea pistrui tot anul. Cum decurgea acest ritual? Fetele sau femeile ieșeau de cum se desprimăvăra în grădină, sau la câmp, luau mărțișorul și-l aruncau în sus – spre soare, zicând: „Sfinte Soare, sfinte Soare, / dăruiescu-ți mărțișoare, / în locu' lor mă ferește / de pistrui ce mă-nnegrește. / Ia-mi te rog negrețele / și dă-mi albețele, / fă-mi fața ca o floare / sfinte Soare, sfinte Soare”.

De unde vine termenul de mărțișor? El este legat de numele popular care s-a dat acestei luni de primăvară care după unii folcloriști este asociată cu zeul războiului - Marte, deoarece în Imperiul Roman la **Idete lui Marte**, când iarna nu era încă sfârșită și zăpada de abia se topea, puteau începe campaniile războinice. Deci, cele două culori ale mărțișorului - ne referim la șnurul clasic bicolor, ar fi însemnat vitalitate (roșu) și victorie (alb), apoi s-ar fi crezut că reprezintă purificarea și inaugurarea. La romani și mai târziu la scoțieni exista obiceiul de a se pune la gâtul copiilor un talisman contra deochiului de formă rotundă, care simboliza soarele.

Preluată în timp tradiția - cel mai reprezentativ talisman la români, era bănuțul de argint, pe care părinții îl puneau la gâtul sau mâna copiilor indiferent de sex, în luna martie - nu cu dată fixă ci când apărea luna nouă, înainte de răsăritul soarelui, pentru „a fi sănătoși și curați ca argintul la venirea primăverii și peste vară să nu-i scuture frigurile”. Acest bănuț purta numele de mărtișor iar obiceiul era cunoscut în toate regiunile locuite de români Aromânii puneau mărtișorul în ajunul zilei de 1 martie, în ultima zi a lunii februarie.

Șnurul de care se agăța bănuțul, reprezenta cele 365 de zile ale anului și inițial a fost făcut din două fire răsucite, din lână albă și neagră, sau albă și albastră, alcătuiind „funia anului” care leagă iarna și vara, dar reprezintă și simbolul dualismului, a luptei contrastelor: viața care învinge moartea, sănătatea învinge boala, lumina-întunericul.

Legenda spune că aceasta ar fi fost împletită de baba Dochia, în zilele când se urca cu oile pe munte. Asemenea zeițelor **Moire** din mitologia greacă, cu **Parcele** din mitologia romană, cu **Laima-Dalia** din mitologia țărilor baltice, similare cu **Feele** în Anglia, Țara Galilor, Scoția și Irlanda, sau cu Ursitoarele noastre - care torc firul vieții la nașterea pruncului, se spune că Baba Dochia toarce firul anului, la „nașterea anului calendaristic” și străvechiul început de an agrar - adică primăvara.

Credința era că cei care purtau mărtișorul „nu vor fi pârlți de Soare pe timpul verii, vor fi sănătoși și frumoși ca florile, plăcuți și drăgostoși, bogați și norocoși, feriți de boli și de deochi”

Purtarea mărtișorului - adică a banului de argint, aur sau aramă găurit, era de fapt un ritual magic, el trebuia ținut la gât sau la mână un anumit timp – în funcție de zona etnografică, în unele regiuni până la venirea berzelor, care, „trebuiau să ia negreața și să aducă albeața”, în altele se scotea cu ocazia unor sărbători de primăvară ca Măcinicii (cei 40 de Mucenici – 9 martie), Floriile, Paștele sau Armindean (sărbătoare cu dată mobilă dedicată zeului vegetației). Apoi cu banul fetele cumpărau caș sau brânză și vin roșu – pentru a fi un an întreg albe la față și roșii în obraz, iar șnurul bicolor era aruncat sau agățat de un pom fructifer sau arbust înflorit – zarzăr, măr, vișin, cireș, măceș, trandafir etc. și felul în care-i mergea pomului în tot timpul anului era de bun sau de rău augur pentru proprietara mărtișorului.

O altă legendă, spune că: „Baba Dochia, umblând cu oile prin pădure, torcea lână din furcă și, găsind o pară, i-a făcut bortă, legând-o cu un fir de ață. Asta a fost de 1 martie și de atunci s-a lătit obiceiul”

Pe la mijlocul sec. XIX, amuleta care apăra de boli, deochi, friguri, considerată dătătoare de noroc, sănătate și bunăstare, a fost adoptată și de orașeni, astfel datina s-a păstrat devenind una dintre cele mai îndrăgite tradiții neaoș românești. În locul banului găurit, s-au făcut tot felul de mici figurine – tot cu rol de amuletă, simbolizând norocul - cum ar fi clasică potcoavă, trifoiul cu patru foi, coșarul, buburuza, sau primăvara – cum este ghiocelul, iar în timp imaginația creatorilor a devenit foarte fecundă, nemai având nici o legătură cu semnificația inițială a amuletei. Șnurul „de arnici și găitan” a fost înlocuit cu fir de mătase, păstrându-se

culorile roșu/alb cu înțeles simbolic. Obiceiul s-a extins – 1 martie – Mărțișor, devenind o zi în care fiecare reprezentantă a sexului frumos primește acest dar, mai modest sau mai valoros, simbol al primăverii, al dragostei sau prieteniei. Chiar dacă semnificația lui la orașe nu se cunoaște și în bună parte s-a uitat și în lumea satului, datina este deosebită, ea ilustrează încă odată căldura și gingășia sufletului neamului nostru.

Simbolismul mărțișoarelor tradiționale

Micile obiecte purtătoare de noroc – cele mai reprezentative fiind coșarul, trifoiful, potcoava și buburuza, există și în tradiția altor popoare europene, dar nu sub formă de mărțișor – simbol al primăverii, ci amuletă – aducătoare de noroc, ce se dăruiește în noaptea de Anul Nou.

Coșarul, sau hornarul este considerat în unele țări europene purtător de noroc. Originea acestui simbolism este necunoscută, se presupune că prin rolul său în prevenirea focului este considerat cel care luptă permanent cu demonii și-i învinge, cărbunele reprezintă purificarea prin foc, iar funinginea pe care o lasă în urma lui te apără de boli.

Trifoiful este o veche plantă magică folosită de preoții druizi în incantațiile lor. Mai târziu, prin sec. V în Irlanda a devenit un atribut al Sf. Patrick, care a folosit trifoiful pentru a ilustra noțiunea Sfântei Treimi, celor convertiți la religia creștină.

Potcoava – este și ea un simbol al norocului, vitalității și fertilității. Există și aici legende care justifică simbolismul ei. Astfel, la Sf. Dunstan ar fi venit diavolul și l-ar fi rugat să-i potcovească singura lui copită, iar sfântul i-a îndeplinit dorința. Durerea a fost însă atât de cumplită încât diavolul a jurat că nu va intra niciodată în casa unde vede o potcoavă.

Buburuza, denumită popular și Măriuța popii, Vaca Domnului, Găina lui Dumnezeu, Boul Domnului, Mămăruță este un mărțișor deosebit de îndrăgit. Atât la români cât și la alte popoare europene, este „reprezentarea zoomorfă a Soarelui”. Semnificația ei era legată de funcții mitologice, augurale, de magia premaritală, de apariția primăverii și a renașterii pământului – deci bogăție și fertilitate.

În unele legende indoeuropene, ea este soția divină a Zeului fulgerelor, pedepsită de soțul ei pentru că l-a înșelat – de aici cele 7 puncte negre (probabil de câte ori i-a fost necredincioasă – legenda nu specifică însă).

Baba Dochia

Legende legate de acest personaj mitic - Dochia, sunt de factură diferite, reprezentând-o când fostă prințesă, când babă acră și răutăcioasă, dar în esență se completează reciproc.

Baba Dochia reprezintă în mitologia populară română divinitate supremă arhaică care amintește de Marea Zeiță (Terra Mater) și poate fi identificată cu Diana și Iuno – din mitologia romana sau Hera și Artemis – în cea greacă. De numele ei sunt legate credințele și superstițiile populare referitoare la zilele „Babelor” – numite în Ardeal și Vântoasele, de la începutul lunii martie, dominate de prima zi – 1 martie, dedicată Babei Dochia. Zilele Babelor de regulă sunt 7, se țin însă și 9 – după numărul cojoacelor lepădate de Dochia.

Superstiții și tradiții legate de zilele Babelor

- Baba Dochia este cap de primăvară;
- Baba Dochia, întâia zi a Babelor, se ține spre a fi apărați de furtuni și ca frigul de primăvară să nu facă pagubă pe câmpuri;
- Zilele care trec peste numărul de 12 se numesc Zile Împrumutate și poartă denumirile: prima zi – a sturzului; a doua zi a mierlei; a treia zi a cocostârcului; a patra a ciocârliei; a cincea a cucului, a șasea a rândunelelor etc. iar ultima Omătul, Țurțurii sau Ziua Mieilor - fiind legate de întoarcerea păsărilor călătore și nașterea mieilor. Zăpada căzută în ultima zi mai poartă denumirea de Zăpada mieilor.

- Zilele babelor sunt foarte schimbătoare, cu ninsoare, ploaie, vânt, lapoviță, viscol sau chiar vreme însoțită. Tradiția este ca femeile și bărbații să-și aleagă o zi – pe care s-o menționeze în săptămâna precedentă, și cum va fi acea zi, așa le va fi sufletul tot anul.

- Credința este că așa cum va fi vremea de ziua Dochiei, așa va fi primăvara și vara.

- În popor există credința că babele sunt rele și moșii sunt buni.

- Se țin trei babe: prima reprezintă primăvara, a doua vara și a treia toamna; prima e a semănatului, a doua a muncii vara, a treia a culesului. Dacă plouă în aceste zile va fi ploaie în acele perioade, dacă nu va fi secetă.

- Flăcăii își aleg, din februar o zi a babei și, cum va fi ziua, așa va fi nevasta lui: urâtă frumoasă, etc.

- Unele femei fierb în acea zi bostan alb și dau de sufletul Dochiei și atunci pot să lucreze ceva în acea zi. Dochia se ține ca să dea noroc fetelor. Dochia se ține pentru încetarea iernii. Se ține ca să le ajute oamenilor începutul agriculturii pe anul viitor. Dochia se ține pentru ploaie. Oamenii dau bostani la vaci ca să se îngrășe ca Dochia. Oameni au în această zi obiceiul să sfințească unelte de agricultură și semințele ce vor semăna pe câmp. Dochia se ține de frica înghețului. Se ține pentru înecat. Se serbează de femei ca să nu le împietrească cum a împietrit-o pe ea Dumnezeu. Dochia apără vitele de boală.

Suntem în pragul primăverii. Întreaga natură se trezește la viață. S-o întâmpinăm cu bucuria în suflet că trăim un nou început, cu speranțele, nădejțile, visele și dorințele de împlinire la fel de puternice ca natura mamă, ce urmează un nou ciclu de

viață. Dăruieți femeii iubite mărtisor. Alegeți-vă baba dorită.. Bucurați-vă dacă e frumoasă și nu fiți triști dacă e posomorâtă. Se întâmplă cel mai ades. În viață sunt umbre și lumini. După vremea urâtă soarele strălucește și mai puternic. Și trebuie totuși câteodată să fii și trist, pentru a putea realiza adevăratele dimensiuni ale bucuriei.

Arnold BOBB, clasa a XI-a A
Bianca BIROU, clasa a X-a C
Cristina BOBB, clasa a X-a C
Larisa BORDEI, clasa a X-a C
Ioana CHIORAN, clasa a X-a C

Câteva soluții pentru „marile dileme” ale elevilor

Probabil că titlul sună cam ciudat, dar e o certitudine că școala , sau, mai degrabă timpul rezervat învățării, stârnește „mari dileme” elevilor din ziua de azi. În cele ce urmează am încercat să găsim câteva soluții la cele mai frecvente dintre ele.

CUM SĂ...

☺ îți organizezi timpul între școală și prieteni?

Întrebuințarea timpului liber rămâne la latitudinea fiecăruia dintre noi; de aceea școala nu trebuie văzută ca un impediment în escapadele cu gașca ta. Secretul constând în capacitatea ta de a-ți organiza timpul cât mai eficient, depinde de tine dacă timpul îți va fi prieten sau dușman ,ține minte „timpul este un mare dascăl”.

În timp ce școala are rolurile sale atât de bine teoretizate, și timpul are un rol indispensabil în viața fiecărui om , adevărându-se ideea lui La Bruyère asupra timpului: „Cei care întrebuințează rău timpul sunt cei dintâi care se plâng că este scurt”. Fii inteligent și nu lăsa timpul să treacă pe lângă tine, căci: „Nu-i crimă mai mare ca timpul pierdut”(Michelangelo)

☺ înveți mai eficient ?

Ca primă regulă ar fi cea a stabilirii scopului învățaturii, care trebuie să fie clar, precis și realist în concordanță cu idealurile și interesele personale. Adică învăț pentru că... mă bate mama și tata? mă sancționează profu? voi primi recompensa promisă? Vreau să dovedesc celor din jur abilitățile mele? Vreau să-mi ating un ideal? Sau din proprie inițiativă și convingere?

Alte reguli cu relevanță ar fi:

- începe cu învățarea, apoi continuă cu rezolvarea temelor;
- nu trece mai departe până nu ai înțeles totul
- seara , înainte de culcare citește notițele și ideile principale

• nu aștepta recompense de la alții, autorecompensează-te printr-o notă bună!

☉ înveți la materia preferată, fără a le neglija pe celelalte?

Fiind vorba de materia preferată, timpul acordat acesteia este unul special, de aceea timpul liber este cel mai convenabil pentru a o aprofunda și a o transforma într-o pasiune, prin perseverență și răbdare conform mottoului nostru **Nihil magnum sine ardore** (Nimic măreț fără pasiune).

☉ depășești momentele de subestimare?

Cu siguranță fiecare dintre noi a trecut prin așa ceva, fie în urma unui eșec inopinat, fie în perioada în care munca asiduă îți provoacă un dezechilibru psihologic. Pentru a ieși din acest impas este necesară o organizare riguroasă a programului tău de muncă, dar nu trebuie neglijate orele rezervate repaosului total. Drept consecință a acestor momente apare stresul.

Stresul reprezintă o reacție fizică, chimică sau emoțională care rezultă din tensiunea mentală sau cea a trupului, ca urmare a solicitărilor. Dacă este controlat cum trebuie, stresul poate fi o forță energizantă de a merge mai departe, de altfel, o anumită cantitate de stres este normală și utilă. Prea mult stres ne scade performanțele, iar energiile noastre pot fi epuizate din cauza cererilor excesive de suprasolicitare. Avem, deci, de ales între a face stresul să lucreze pentru noi sau împotriva noastră.

Iată câteva idei pentru a scăpa de stres:

- definește valorile esențiale pentru tine
- discută cu cineva apropiat despre ceea ce te frământă
- dormi mai mult
- echilibrează-ți activitățile
- abordează-ti problemele, nu lăsa să te copleșească
 - fă ceva ce-ți Aduce bucurie și mulțumire, spune mereu : „Nu depinde decât de mine”
- să nu-ți faci niciodată complexe de inferioritate

Un ultim sfat ar fi: încrede-te în tine, în forțele tale proprii pentru a reuși și perseverență în tot ceea ce faci, nu uita „ Succesul nu este un fruct care cade singur din pomul vieții în palma omului.” Și nicio greșală sau eșec nu pot fi considerate adevărate dezastre dacă se pot trage anumite concluzii sau învățăminte folositoare pe viitor .

Sperăm ca puținele noastre îndrumări să vă fie utile , să vă dea un imbold în situațiile viitoare. Poate că nu am surprins esența „dilemelor” adolescenților de azi, acestea fiind, de fapt, unele mult mai „importante” cum ar fi: „Cu ce mă voi îmbrăca sâmbătă la club?”; „Cum îi voi motiva mamei chiulul de la ore?”; „De ce nu-mi stă freza cum vreau eu?” și altele.

**Au consemnat pentru dv. azuristele:
Mădălina TUNS (a XI-a A) și Crina TOMȘA (a X-a C)**

Gânduri în timp

- „Pendula arată clipa, dar cine arată veșnicia?” (Walt Whitman)
- „Singura modalitate de a te elibera de ispită este să-i cedezi.” (Oscar Wilde)
- „Lenevia este mama filozofiei.” (Thomas Hobbes)
- „Cine gândește puțin se înșală mult.” (Leonardo Da Vinci)
- „Dacă vrei să dobândești puterea de a suporta viața, fi gata să accepți moartea.” (Sigmund Freud)
- „Moartea nu este decât o schimbare veșnică.” (Philip Frenescu)
- „Omul însetat care nu a întâlnit în calea lui nimic izvor e prea fericit când găsește o băltoacă.” (Sharid de Balkin)
- „Iubirea cere rațiuni pe care rațiunea nu le cunoaște.” (Lucian Blaga)
- „Unui război drept îi preferăm o pace nedreaptă.” (Samuel Butler)
- „Singurul lucru de care trebuie să ne temem este însuși TEAMA.”
- „Nebunii deschid căile pe care calcă apoi înțelepții.”
- „Pentru a reuși în viață aveți nevoie doar de ignoranță și de încredere.” (Mark Twain)
- „Vrei să cunoști lucrurile? Privește-le de aproape, vrei să le iubești? Privește-le de departe!” (I.L. Caragiale)
- „Sclavul căruia îi place viața sa de sclav, este cu adevărat sclav.”
- „Fără muzică viața ar fi o greșeală” (Friedrich Nietzsche)
- „Viața este arta de a trage concluzii suficiente din premise insuficiente.” (Samuel Butler)
- „Pleacă din viață ca de la ospăț, mulțumind gazdei și pregătindu-te de ducă.” (Voltaire)
- „Suntem ceea ce pretindem că suntem, așadar trebuie să fim atenți la ce pretindem că suntem.” (Kurt Vonnegut)
- „Când zeii vor să ne pedepsească, ne îndeplinesc dorințele.” (Oscar Wilde)
- „Tristețea este trecerea omului de la o mai mare la o mai mică desăvârșire.” (B. Spinoza)
- „E mai ușor să negi lucrurile decât să te informezi despre ele.” (Mariana Jose de Larra)
- „Trebuie să urci dacă vrei să poți vedea foarte departe.”
- „Iluziile pierdute sunt adevăruri descoperite.” (Multotuli)
- „Teama este ceva mai profund decât curajul.”
- „Libertatea limitată a celorlalți reprezintă libertatea mea infinită.”

Crina TOMȘA (clasa a X-a C) și Bianca CHIȘ (clasa a X-a A)

Istoria, un timp infinit

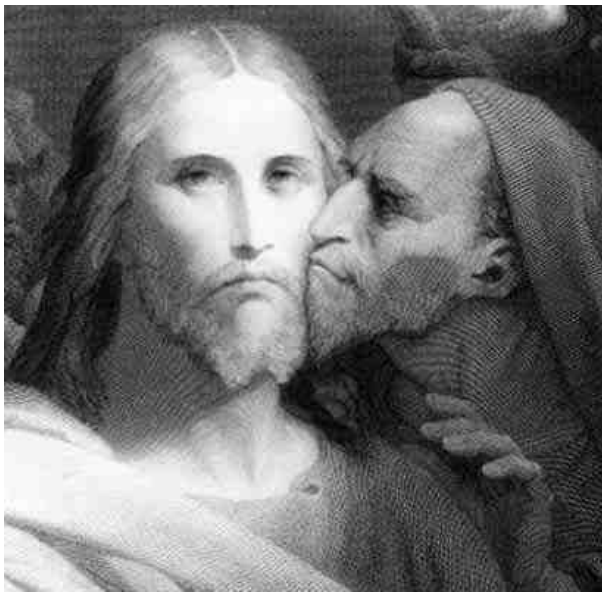
Timpul, o parte neelucidată a vieții noastre, ne pune la încercare neconținut, părând să se repete din vina noastră sau nu.

De-a lungul timpului, de-a lungul istoriei, omul a încercat să-și croiască drum prin jungla vieții, în care cel mai puternic sau de cele mai multe ori cel mai viclean și ingenios supraviețuiește. De la începuturi omul a știut că este nevoie de conducere și organizare însă nici până astăzi n-a reușit să găsească cea mai bună formă de a face acest lucru. Pe parcurs s-a trecut de la obște sătească, trib, stat, voievodat, regat, imperiu, dictatură, republică și altele, însă niciunele nu s-au dovedit a fi mai bune în sensul propriu al cuvântului decât altele, ci mai degrabă mai promițătoare. Fiecare sfârșit era un nou început pentru a relua de la capăt același lucru, camuflat sub altă formă. De aceea istoria pare a avea o ciclicitate anume, aducându-ne adesea de unde am plecat. O astfel de perioadă a constituit-o și epoca comunistă, care a lăsat o rană adâncă în istoria romanilor. Un lucru este cert, istoria trebuie cunoscută și conștientizată pentru a nu se repeta. Deși se pare că acest lucru se întâmplă independent de voința noastră și sub ochii noștri, bine camuflată de masca unei noi doctrine. Astfel, mărturiile asupra perioadei comuniste, aprobate de unii și contestate de alții constituie un document cu relevanță istorică. Prin care noi, cei născuți postcomunism ar trebui să tragem concluzii, conștientizând atât factorii pozitivi cât și cei negativi ai acelei epoci. Cu toate că până acum acestea nu ne-au împiedicat să trăim aceleași vremuri și să repetăm greșelile trecutului la nesfârșit, mascate sau camuflate în alte doctrine, teorii și principii care toate au dus la același rezultat: imposibilitatea unei vieți mai bune.

De-a lungul timpului s-a dovedit că suntem capabili de multe lucruri, mai puțin de a ne organiza și conduce rațional. Astfel, evoluția omului a adus odată cu ea nu numai măreția și inteligența acestuia, ci și puterea de a distruge și în final de a se autodistruge, alături de progres fiind și regresul.

Epoca comunistă a fost astfel încă o perioadă neagră din istoria României, care ne-a marcat adânc împiedicându-ne să mergem mai departe, spre viitorul luminos ce pare să fie din ce în ce mai mult un trecut întunecat pe sub aripa căruia am mai trecut.

Astfel, istoria, un timp infinit, fără început și fără sfârșit pare să se joace cu noi asemenea unor piese de șah, rotindu-ne parcă sub un cerc de foc al timpului, necunoscut și parcă totuși același.



Iud

a Modern

De-a lungul timpului, omul ființa dăruită cu capacitatea gândirii și autocontrolului a putut să aleagă între bine și rău între pozitiv și negativ, între morală și nevolnicie.

Personaj mitic care întruchipează trădarea, sau mai degrabă trădătorul,

Iuda Iscarioteanul este un personaj complex. El simbolizează trădătorul, omul capabil să-și înjunghie fratele pe la spate pentru a-și atinge scopul, dar își recunoaște greșeala după șăvârșirea acesteia și se autopedepsește. Totuși, afirmația lui Giovanni Papini „Iuda modern este un mutant, culpa morală nu-l mai necăjește, nu mai este încercat de criza de conștiință” înfățișează un altfel de Iuda, un Iuda al zilelor noastre, mai periculos și mai ipocrit decât predecesorul sau evreu. Autorul îl numește „un mutant”, deoarece el s-a modificat de la forma originală. Personajul biblic, deși tardiv, se căiește, iar prin acest act de umilință își găsește salvarea. Spre deosebire de el, trădătorul zilelor noastre nu are simț al culpabilității, urmă de moralitate și conștiință, nu vede răul pricinuit, ci doar scopul atins. El urmează orbește deviza lui Nicollo Machiaveli „Scopul scuză mijloacele.”, neinteresându-l mijloacele prin care își atinge scopul. În secolul 21, în ceea ce-l privește pe Iuda modern nu mai poate fi vorba de salvarea spiritului, de acea căință din ceasul al douăsprezecelea care totuși i-ar putea aduce salvarea sufletului. El nici măcar nu realizează trădarea, nu conștientizează fapta, nu apucă s-o facă. Este atât de ipocrit încât reușește să se mintă și pe sine însuși, să-și înșele conștiința orbind-o cu vâlul minciunii, astfel încât fără nicio remușcare trădătorul trăiește mai departe în umbra faptelor sale, fără însă a suporta consecințele.

Afirmația dată este elocventă, întrucât Iuda modern, simbolul trădătorului este cu adevărat „un mutant”, un degenerat, care a deviat mult de la originea sa și care continuă să se schimbe.

Crina TOMȘA
clasa a X-a C

• Azuristii în dialog

Ce înseamnă Cabinetul Școlar de Asistență Psihopedagogică?



În cadrul liceului, funcționează, începând cu acest an școlar (2006-2007), cabinetul de asistență psihopedagogică, activitatea fiind desfășurată sub îndrumarea unui profesor – psihopedagog. Au existat poate mulți care și-au pus întrebarea: *Care este rostul acestui cabinet?* sau *Ce ascunde această exprimare, respectiv asistența psihopedagogică?* Poate că alții s-au întrebat de ce a venit un psihopedagog în școală. Fără îndoială, nu e posibil să fie prezentate toate nelămuririle referitoare la activitatea cabinetului și a psihopedagogului. Voi încerca să clarific o parte dintre ele prin intermediul acestui articol.

Asistența psihopedagogică are, ca echivalent semantic, consilierea psihologică și educațională, fiind complementară activităților desfășurate în cadrul orelor de dirigentie și presupune colaborarea profesorului-psihopedagog / consilier cu profesorul-diriginte. Consilierea vizează, în mod specific, o relație interumană de ajutor, stabilită între o persoană specializată, psihopedagogul, și persoana care solicită asistență de specialitate, persoana consiliată, relație care se

caracterizează prin participare și colaborare, respect și încredere reciprocă și, nu în ultimul rând, confidențialitate. Consilierea se adresează persoanelor normale scopul urmărit fiind, prin demersurile pe care le presupune, facilitarea modalităților prin care se face față situațiilor problematice.

Potențialele dificultăți cu care se pot confrunta elevii sunt de natură emoțională (anxietate, depresie, emotivitate), comportamentale (agresivitate) sau legate de activitatea de învățare. Ele nu trebuie să fie în mod obligatoriu raportate la termenii de tulburare și deficiență. Dificultățile sunt văzute prin prisma nevoii de autocunoaștere, de dezvoltare personală care presupune: cunoaștere de sine, capacitate de decizie responsabilă, stabilirea unor relații armonioase cu cei din jur, controlul stresului etc. Finalitatea este să te simți bine cu tine însuși, cu ceilalți și cu lumea în care trăiești.

În scopul autocunoașterii psihopedagogul realizează evaluări ale elevilor utilizând ca instrumente chestionare, teste sau alte tipuri de probe specifice (chestionare de personalitate, chestionare de interese, teste de inteligență, teste de aptitudini). Se dorește ca elevii să conștientizeze propriile capacități și limite, altfel spus calitățile și defectele, să le accepte și să manifeste o atitudine pozitivă față de ei înșiși.

Alături de oferirea unui suport emoțional și apreciativ, un alt aspect legat de activitatea profesorului psihopedagog este orientarea și consilierea vocațională. Scopul este îndrumarea elevilor către noi niveluri de școlarizare (și implicit către viitoarea profesie, carieră) care să fie în acord cu interesele, posibilitățile și predispozițiile lor, dar și cu cerințele specifice perioadei în care trăim. Este o încercare de a da răspuns mai multor întrebări: *Ce pot? Ce vreau? Ce se cere?* și de a le plasa într-o zonă de echilibru.

În sfera de interes a cabinetului de asistență psihopedagogică intră și activitatea de cercetare. Este vorba de investigații ce vizează aspecte ale vieții școlare. Un exemplu posibil ar fi realizarea sondajelor de opinie care presupun evaluarea atitudinilor manifestate de elevi față de diverse aspecte cu caracter general sau concret cum ar fi: delincvența sau infraționalitatea, abandonul școlar, ore de dirigiență, activități extrașcolare etc.

Ce poți realiza cu ajutorul unui consilier?

- Autocunoaștere – capacitatea de a-ți evalua calitățile, defectele, trăsăturile de personalitate;
- Îmbunătățirea capacității de exprimare și înțelegere a sentimentelor;
- Înțelegerea diferitelor transformări prin care treci în diferite momente ale vieții;
- Reducerea emoțiilor neplăcute și a efectelor cauzate de acestea;
- Formarea unor capacități de rezolvare a problemelor;
- Creșterea capacității de comunicare;
- Creșterea încrederii în propriile capacități;
- Creșterea stimei de sine.

Școala modernă nu mai poate ignora starea de bine și de sănătate fizică, spirituală și socială a elevilor. Înainte de a fi o instituție care conferă diplome, școala trebuie să fie locul în care se formează persoane armonioase cu sine, cu ceilalți, cu lumea, capabile să se bucure de procesul și produsul activității lor.

Activitatea de consiliere reprezintă una din modalitățile esențiale prin care școala trebuie să își urmeze scopul primordial de proces formativ centrat pe elev.

Cum învățăm? Autotest

Examinați cu atenție fiecare întrebare și răspundeți cinstit cu **da** sau **nu**.

1. Vă faceți un orar pentru ceea ce veți învăța în fiecare zi?
2. Dacă este așa, de obicei vă țineți de el, îl respectați?
3. Învățați de obicei în același loc?
4. Vă vine greu să vă apucați de învățat la începutul perioadei de cursuri?
5. Vă terminați la timp conspectele, temele pentru acasă, referatele?
6. Va străduiți să luați parte la discuțiile din clasă?
7. Dacă întâmpinați dificultăți în învățare, discutați, de obicei, aceasta problemă cu profesorul?
8. Încercați vreodată să vă analizați munca numai pentru a vă da seama unde s-ar putea să aveți dificultăți?
9. Obișnuiți să răsfoiți un capitol, făcând o trecere în revistă preliminară unei citiri amănunțite?
10. Treceți deseori peste tabele și grafice atunci când dați de ele într-un text?
11. Când în lectura pe care o faceți întâlniți un cuvânt pe care nu-l cunoașteți, îl căutați în dicționar?
12. Sunteți de părere că memorarea constituie cel mai important factor pentru cei care învață?
13. Vă luați notițe într-o formă prescurtată?
14. La ore luați de obicei notițe atât de repede cât puteți să scrieți?
15. Păstrați la un loc toate notițele referitoare la o disciplină?
16. Folosiți intenționat (vă preocupați) cunoștințele dobândite la un curs pentru a vă ajuta la înțelegerea și învățarea altui curs?
17. Când trebuie să memorați ceva, căutați de obicei să realizați acest lucru într-o singură ședință de lucru?
18. Vă vine greu să vă exprimați părerile în scris?
19. Dacă sunteți supus pe neașteptate unui examen sau unui test primiți o notă mică?
20. Stați până târziu să învățați în noaptea de dinaintea examenului?

Rezultatul

Răspunsurile celor care au avut succes în activitatea de învățare:

1. Da	6. Da	11. Da	16. Da
2. Da	7. Da	12. Nu	17. Nu
3. Da	8. Da	13. Da	18. Nu
4. Nu	9. Da	14. Nu	19. Nu
5. Da	10. Nu	15. Da	20. Nu

• Cronica azuriștilor

Sesiunea de referate științifice Mircea Eliade



În săptămâna 6-10 noiembrie 2006, în cadrul școlii a avut loc o Sesiune de Referate Științifice, intitulată: **Mircea Eliade – personalitate complexă a culturii române și universale**, la care au participat mai multe licee din județ (Colegiul Național „Doamna Stanca” și Colegiu Național „Mihai Eminescu” din Satu Mare, Liceul Teoretic din Negrești-Oaș, Grupul Școlar „Ioniță G. Andron” din Negrești-Oaș, Liceul Teoretic din Carei, respectiv elevi din școala noastră). Juriul a fost alcătuit din poeți, profesori și elevi, iar premiile au fost numeroase, constând în bani, rechizite și cărți. Sponsorii acțiunii au fost Consiliul local din Tășnad, BCR Tășnad, Inspectoratul pentru Cultură din Satu Mare, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale din Satu Mare, S.C. Șanțica S.R.L. Pe lângă prezentarea referatelor, elevii și invitații au putut vizita expoziția tematică inspirată din viața și opera savantului (fotografii, desene), respectiv au purtat discuții interesante, fiind invitat și Ionuț NEAMȚ de la Colegiul Național „Doamna Stanca”, reprezentantul județului Satu Mare în Consiliul Național al Elevilor. Premianții au fost: Flaviu BUBOI (a IX-a C), Ioana CHIORAN (a X-a C), Crina TOMȘA (a X-a C), Mădălina TUNS (a XI-a A), Lavinia BIRTAȘ (a XI-a C) și Andrea CHIORAN (a XI-a C) de la Grupul Școlar Industrial din Tășnad; Paula ONET (a X-a E) și Iulia BENZE (a XII-a E) de la Liceul Teoretic din Carei, Mădălina PETCAȘ (a X-a E) de la Liceul Teoretic din Negrești-Oaș, Sorina MAN (a X-a C) de la Grupul Școlar „Ioniță G. Andron” din Negrești-Oaș; Alexandra PUȘCAȘ (a X-a E) de la Colegiul Național „Mihai Eminescu”; Ramona LAZIN (a XII-a B) de la Colegiu Național „Doamna Stanca”. Coordonatorul proiectului a fost dl prof. Ionuț POMIAN.

Întreaga manifestare s-a dovedit o reușită, adunând elevi și profesori, scriitori și tineri talentați sub numele deja universal Mircea Eliade!



*
* *

Balul bobocilor

Pe data de 10 noiembrie 2006, a avut loc **Balul bobocilor** cu desfășurare în sala cinematografului din localitate, participând numeroși elevi. Spectacolul a cuprins, pe lângă concurs, momente comice (**Cronica aiuriștilor**) și dansuri artistice (Break-dance și dansuri populare). Miss boboc a fost Cătălina HODAS din clasa a IX-a C, iar Mister boboc Gabriel PAPP din clasa a IX-a A. Juriul a fost alcătuit din profesori și elevi (foști participanți), precum și din partea sponsorilor.



*
* *

Bursa Ideilor

În semestrul I al acestui an școlar, la Jocul de-a afacerea, început în luna octombrie 2006, s-au înscris 120 de echipe din diverse licee sătmărene. Concursul a avut două secțiuni: juniori – pentru clasele a IX-a și a X-a, respectiv seniori – pentru clasele a XI-a și a XII-a. În etapa finală s-au calificat 6 echipe, printre care s-au numărat și două din Tășnad: ZENIT și PHOENIX.

Echipa ZENIT a concurat la nivelul juniori, cuprinzând cinci membri, toți elevi în clasa a X-a D: Daiana MAIER, Adrian MOȘ, Florentina DOSA, Rareș OFRIM și Cătălin CONTRAȘ, coordonați de dra prof. Teodora COSTEA. Ideea afacerii lor a reprezentat-o reciclarea materialelor PET și PVC. Dorind un oraș mai curat, echipa a propus colectarea deșeurilor PET și PVC în vederea reciclării acestora pentru a obține apoi produse noi. Etapa finală s-a desfășurat la salonul OPEL din Satu Mare. Echipa ZENIT a obținut mai multe premii: bani, produse din partea firmelor participante, precum și o excursie în Ungaria, la Aqua Park. „Am câștigat întâi de toate experiență și dorința de a participa și la anul”, cum afirmă Adrian MOȘ.

La secțiunea seniori, a participat, din cadrul școlii noastre, echipa PHOENIX, care a propus un proiect de creare a unui centru de tratament balneoclimateric. Grupul, coordonat de dra prof. Anca REBELEȘ, a fost alcătuit din următorii elevi din clasa a XII-a A: Anca CRIȘAN, Dumitrița AGAVRILOAIEI, Cristian ALEXUȚAN și Lucian POP.

*

* *

1 Decembrie – ZIUA NAȚIONALĂ

Ziua Națională, prilej de patriotism, de reverență pentru înaintași, a fost serbată prin cântece și poezie. Adrian MOȘ, elev în clasa a X-a D și profesorul de istorie Mihai COSTEA ne-au surprins prin cântecele haiducești interpretate la chitară, încingând atmosfera, făcându-ne să ne simțim cu adevărat români! LA MULȚI ANI, ȚARĂ FRUMOASĂ!

*
* *

Aripi de lumină



În preajma Sărbătorilor de iarnă, la finele anului 2006, elevii au pregătit un spectacol dedicat cadorii Nașterii lui Isus Christos. Colaje literare, colinde, voieșie, bucurie... Surpriza (deliciul spectacolului) a venit din partea profesorilor care le-au dedicat elevilor un colind, fiind acompaniați la chitară de prof. Mihai COSTEA. Impresionați și chiar emoționați, elevii au immortalizat momentul cu ce aveau la îndemână: telefoane mobile, camere digitale... Așadar, tehnologia de ultimă oră aduce beneficii și în școală.... De asemenea, corul școlii, condus de dl prof. Vasile BĂRBURAȘ, a interpretat cântece frumoase și colinde.

*
* *

ZIUA POEZIEI ROMÂNEȘTI

Cu sprijinul Consiliului local și al sponsorilor generoși (aceiași.... BCR Tășnad, S.C. Șanțica S.R.L., S.C. ABCDoina S.R.L.), pe data de 14 ianuarie 2007, a avut loc spectacolul dedicat împlinirii a 157 de ani de la nașterea lui Mihai Eminescu. Intitulată simbolic **O oră cu Eminescu**, manifestarea cultural-artistică, desfășurată în sala Caritas din Tășnad, s-a dovedit o reușită. La acest proiect, demarat de dna prof. Daniela MOLDOVAN, din cadrul Clubului Elevilor, în parteneriat cu liceul nostru, profesori, elevi, oameni iubitori de cultură din Tășnad au contribuit la realizarea unei seri de neuitat. Poezii, cântece, recitalul artistului Octavian BUD l-au readus printre noi pe

marele poet. Profesorii Ionuț POMIAN și Mihai COSTEA au fost implicați activ în realizarea spectacolului, alături de elevii și prietenii lor.

*
* *

Gala Mihai Eminescu, ediția a XIV-a, Satu Mare

Sâmbătă, 20 ianuarie 2007, liceul tășnădean a participat la Ediția a XIV-a a Concursului de interpretare din lirica eminesciană, desfășurat în cadrul Colegiului Național „Mihai Eminescu”. La secțiunea grup, ne-am prezentat cu colajul de poezii, intitulat sugestiv *A fost odată...* Sub acest titlu, liceenii azuriști: Mădălina TUNS (a XI-a A), Vasilica TODORAN (a X-a A), Vlad TALPOȘ (a XI-a A), Larisa BORDEI (a X-a C), Bianca BIROU (a X-a C), Ioana CHIORAN (a X-a C), Ciprian PERNEȘ (a XI-a A), Crina TOMȘA (a X-a C), Anca ILIEȘ (a XI-a A), Andrei FARCAȘ (a XI-a A), Adina BALOȘ (a XI-a A) și Cristina BOBB (a X-a C) au readus la viață fiorul și candoarea liricii erotice eminesciene, emoționând prin prestația lor. Clipe de poveste, desprinse parcă din vis, s-au așternut printre noi, făcându-ne să ne delectăm, să trăim sau să re trăim magnificul sentiment al iubirii. La secțiunea individual, au participat elevele: Claudia BUTCOVAN (a IX-a C) cu poezia *Vreo zgâtie de fată*, Ioana SĂNTĂUAN (a XI-a C) cu poezia *Dormi!* și Camelia BODONEA (a X-a A) cu poezia *Lasă-ți lumea...*

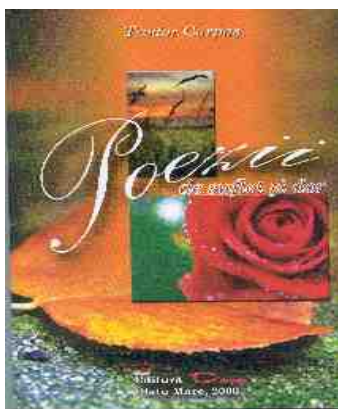
Rezultatele au fost pe măsura emoțiilor noastre, deoarece ne-am îmbogățit palmaresul din anii precedenți cu încă trei premii: **PREMIUL SPECIAL**, acordat Cameliei BODONEA din partea **Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale**; **PREMIUL II**, acordat Ioanei SĂNTĂUAN la secția recitări individuale, din partea **Teatrului de Nord** și, nu în ultimul rând, **PREMIUL II** la secția grup, acordat colajului *A fost odată...*, din partea **Inspectoratului Școlar Județean**.

*
* *

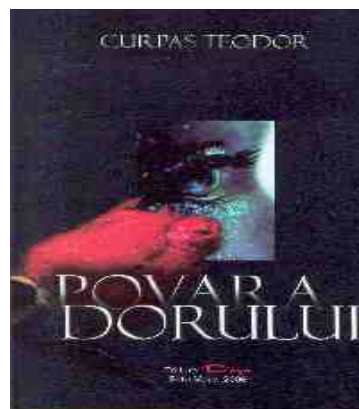
24 Ianuarie (1859-2007)

Cu prilejul împlinirii a 148 de ani de la Unirea Moldovei cu Țara Românească, în cadrul școlii s-a organizat un moment cultural-artistic, coordonat de dl prof. Eugen LATEȘ, care a cuprins evocări istorice, poezii și cântece patriotice. Au fost implicați elevi din clasa a XI-a C.

*
* *



Lansare de carte



Pe data de 23 februarie 2007, în cadrul Școlii cu clasele I-VIII din Tășnad, a avut loc lansarea cărții ***Poezii de suflet și dor*** a poetului Teodor CURPAȘ. La acest eveniment au participat și elevi din clasa a IV-a A, care, coordonați de dna învățătoare Maria VIRAG, au recitat din lirica scriitorului. Prezentarea volumului a fost făcută de dl prof. Ionuț POMIAN, preotul sătmărean Viorel PAȘCA, respectiv de dna educatoare Lucia CHIȘ. Tematica tradiționalistă a cărții, cu imaginea inefabilă a mamei, cu dorul și jalea ca sentimente specific românești au emoționat. Pe 13 iunie 2006, poetul Teodor CURPAȘ a lansat volumul ***Povara dorului*** în același context tășnadean. Profesor, poet, inspector, Doctor Honoris Causa al Universității din Ujgorod, Teodor CURPAȘ și-a revelat sentimentele, gândurile interioare de o mare sensibilitate.



Cristian TODORAN, clasa a X-a A

• **Zâmbete și . . . zâmbete**

Vă mai amintiți Trabantul?

- De ce stă Trabantul la semafor deși e deja verde?
 - S-a lipit într-o gumă de mestecat.
- De câți muncitori ai nevoie să construiești un Trabant?
 - Doi: unul decupează, celălalt lipește.
- De ce nu are Trabantul centuri de siguranță?
 - Pentru că ar putea fi confundat cu ușurință cu un rucsac.
- Cum îi dublezi valoarea lui Trabi?
 - Îi faci plinul.

- Când atinge un Trabant viteza maximă?
- Când este remorcat.
- Când americanul bogat primește Trabantul pe care l-a comandat, exclamă plin de recunoștință: „Nemții ăștia, întotdeauna perfecționiști! Înainte să-mi livreze mașina, mi-au trimis o machetă din plastic.”
- De ce au unele Trabanturi „dezaburizator” pe geamul din spate?
- Pentru ca cel care împinge să se încălzească la mâini.
- După ce se recunoaște un Trabi Sport?
- După adidașii din spate.
- De ce este Trabantul lucios?
- Pentru că nu l-a plouat suficient.
- A apărut un model nou de Trabant, cu patru pedale: una pentru ambreiaj, una pentru frână, una pentru accelerație și una pentru umflat airbag-ul.
- Ce e scris la pagina 39 din manualul Trabantului?
- Orarul autobuzului.
- Ce înseamnă un Trabant pe vârful unui deal?
- O minune.
- Dar două Trabanturi pe vârful unui deal?
- Science Fiction.
- Dar trei Trabanturi pe vârful unui deal?
- Un loc ciudat pentru amplasarea unei uzine Trabant.

Manifest bărbătesc

De multe ori, cei de sex masculin sunt considerați complecși, ciudați, sofisticăți, dar sunt și ei oameni simpli, cel puțin așa susțin. Ca să evite orice confuzie, vor să clarifice public câteva chestii. Iată plângerile lor:

1. Știu că vrei să mă gândesc nonstop la tine, dar uneori, pur și simplu, nu pot.
2. Sunt gata la orice ora să despic firul în patru dacă e vorba de fotbal, mașini sau calculatoare, dar nu are rost să mă întrebi la ce mă gândeam. Pur și simplu, nu știu.
3. Când dorești ceva și încerci să îmi comunici asta prin aluzii, e puțin probabil să înțeleg.
4. Dacă îmi pui o întrebare la care nu așteptai răspuns, îți voi răspunde cu siguranță. Să nu te miri!

5. Nu-mi plac cumpărăturile. Și oricum ai destule rochii, bluze, fuste și pantofi. Dacă plângi în fața magazinului înseamnă că mă șantajezi; ca să nu mai spun că nu este nicidecum o dovadă de dragoste să mă aduci în pragul falimentului.

6. Majoritatea bărbaților nu au decât 3 perechi de pantofi. Cum poate să-ți treacă prin cap că aș putea avea habar care dintre cele 30 de perechi de pantofi ai tăi îți stau mai bine sau se asortează cu noua ta rochie?!

7. Când ai o problemă, roagă-mă să ți-o rezolv și atât; nu mă ruga să te compătimească, așa cum o fac prietenele tale.

8. Dacă spun ceva ce poate fi interpretat în două feluri și unul dintre ele te neliniștește sau te face nefericită, cu siguranță mă refeream la celălalt.

9. Dacă te întreb „Ce faci?” și tu îmi răspunzi „Bine!”, te voi crede și mă voi comporta ca și cum totul ar fi perfect.

10. Nu mă întreba: „Mă iubești?”! Mi-e frică să spun nu. Orice aș simți, o să-ți spun 2da”, ca să evit o scenă. Oricum, când o să fiu gata să-ți spun vorba asta mare, o să afli.



.To
s-a
treb

Colectivul de redacție

Redactori-șef: Arnold BOBB, clasa a XI-a A

Laura POP, clasa a XI-a A

Redactori: Bianca BIROU, clasa a X-a C

Cristina BOBB, clasa a X-a C

Larisa BORDEI, clasa a X-a C

Teodora CAPRIȘ, clasa a X-a C

Cristian TODORAN, clasa a X-a A

Ioana CHIORAN, clasa a X-a C

Crina TOMȘA, clasa a X-a C

Mădălina TUNS, clasa a XI-a A

Responsabil de tehnoredactarea computerizată: Arnold BOBB

Coordonator : prof. drd Ionuț POMIAN

Pentru sugestii și impresii, ne puteți contacta pe adresa de e-mail : ionutz_adonis@yahoo.com

Grupul Școlar Industrial din Tășnad

Cart. Victoriei, nr. 25 Tel./Fax: 0361 - 804682

